

CHESSIE

3-

81

Hallitus Styrelse

Puheenjohtaja - Ordförande

Gun Holmström
Korkeavuorenkatu 8 C 18
00120 Helsinki 12
puh.90-631828

Vara.puh.joht. - Viceordf.

Marja-Liisa Koivunen
Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
puh. 90-845639

Sihteeri - Sekreterare

Anita Soinjoki
Suonotkontie 4 A
00630 Helsinki 63

Tapani Koivunen

Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
puh. 90-845639
Rahastonhoitaja - Kassör

Liisa Remes

Luhtimäki 3 A 1
01660 Vantaa 66
puh. 90-843214
POSTISIIRTOPILI - POSTGIRO
424 54 - 7

CHESSIE - lehti

Toimitus

c/o Holmström
Korkeavuorenkatu 8 C 18
00120 Helsinki 12
puh. 90-631828

ILMOITUKSET - ANNONSER

1/1 sivu - sida mk 50:00

1/2 sivu - sida mk 30:00

1/4 sivu - sida mk 20:00

Rivi-ilmoitukset-Radannonser
mk 10:00/kolme riviä-tre rader

Gun Holmström:

Vuosi on lopussa ja uusi alkamassa. Tämä vuosi on chessien kannalta ollut hyvä. Kaksitoista uutta chessiä näkivät keväällä päivänvalon. Yksi koira tuotiin Englannista Suomeen. Kaksi uutta valiota KANS & SF MVA Vinnifrid av Komsalö ja SF MVA Frideborg av Komsalö saavuttivat tittelinsä. Chesapeakekerho perustettiin ja sai valtavan kannatuksen. Ensimmäiset "Chessie-treffit" pidettiin Hollolassa. Jälki- ja tottelevaisuuskoulutusta on pidetty syksyllä sekä yksi kerhoilta. Chessielehti on ilmestynyt kolme kertaa. Lehdessä on julkaistu taipumus- tottelevaisuus- sekä jäljestämisko-keiden säännöt, jotta jokainen voisi valita koiralleen sopivin koemuoto ja aloittaa harjoittelut.

Mitä sitten teemme ensi keväänä? Pidämme kerhoillan, käymme näyttelyissä, osallistumme jälki- ja tottelevaisuuskokeisiin ja lähdemme taipumuskokeisiin katsomaan ja oppimaan.

Kesällä pidämme jälleen chessietreffit ja syksyllä voimme jo ehkä osallistua "taippareisiin". Tänä vuonna syntyneet koirat ovat silloin juuri sopivan ikäiset.

Syksyn kerhoillassa keskusteltiin m.m. näyttelyistä ja siitä miten koirasta tulee muotovalio. Katseltiin myös diakuvia pohjoismaisista ja amerikkalaisista chesseistä.

Juhani Yliviirre lahjoitti Chesapeakekerholle joululahjan - hyppytelineen harjoitustilaisuuksimme. Telineessä on hienosti lakatut laudat, joita voi pistaa tai lisätä tarpeen mukaan. Yhdessä laudassa on metallikilpi johon on kaiverrettu kerhon nimi. Este on todella hieno. K i i t o s Jusa !! Nyt meillä on kaikki tarpeet seurakoirien tottelevaisuuskilailuharjoituksiin.

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

HYVÄÄ JOULUA

GOD JUL

toivottavat

önskar

AGNES ja
Sharland
Komsalö Chortle

SELMA
Vättlestugans
Venus

sekä

ANITA ja RAIMO SOINJOKI

Pöytäkirja Chesapeakekerho-Chesapeakeklubben'in
vuosikokouksesta

Paikka: Keski-Hollolan Metsästysmaja, Korpikylä
Aika: 02.08.1981 klo 09.00
Läsnä: 18 kerhon jäsentä

- 01 Kerhon puheenjohtaja avasi kokouksen toivottaen kaikki terve-
tulleiksi ja kertoen kerhon toiminnasta ja tavoitteista.
- 02 Valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Aatos Wuorimaa ja sihteeri-
riksi Anita Soinjoki.
- 03 Todettiin kokouksen laillisuus. Kokouskutsu postitettiin jäse-
nille 07.07.81.
- 04 Valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi Juhani Yliviirre ja Matti
Suomenen.
- 05 Valittiin hallituksen puheenjohtajaksi Gun Holmström seuraavaa
toimintavuotta varten. Hallituksen erovuorossa olevat jäsenet
Marja-Liisa Koivunen ja Liisa Remes valittiin uudestaan.
- 06 Valittiin kaksi tilintarkastajaa Irma Koponen ja Carita Yli-
viirre seuraavaa toimintavuotta varten. Heidän varamiehikseen
valittiin Pirjo Suomenen (1) ja Birgitta Söderholm (2).
- 07 Hyväksyttiin talousarvio ja toimintasuunnitelma alkavalle
toimintavuodelle. (Liite)
- 08 Päätettiin pitää jäsenmaksut entisinä, vars.jäsen 30:- ja
perh.jäsen 20:-.
- 09 Todettiin että hallituksen kokouksen päätettäväksi esittämiä
asioita ei ollut.
- 10 Todettiin että muita kokouksen hyväksyttäviä asioita ei ollut.
- 11 Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Pöytäkirjan vakuudeksi:
Helsingissä 05.08.1981

Aatos Wuorimaa

Anita Soinjoki

Aatos Wuorimaa
puheenjohtaja

Anita Soinjoki
sihteeri

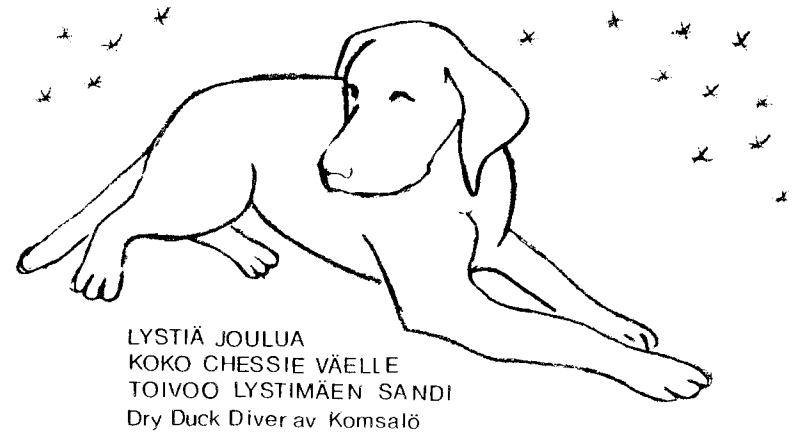
Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:

Juhani Yliviirre

Matti Suomenen

Juhani Yliviirre

Matti Suomenen

*Hyvää Joulua
sekä
Onnea ja menestystä
alkavalle vuodelle*

WETTEN labradorinnoutajat.

EEVA RAUTALA, Hakolahdentie 2 D 43, 00200 Helsinki 20. 90/6926914.

METSÄSTYSKOIRIEN JÄLJESTÄMISKOKEIDEN SÄÄNNÖT

(Hyv. 10. 5. 1975)

Yleistä

Näiden kokeiden tarkoituksena on selvittää koiran kyky seurata haavoitetun riistaeläimen jälkiä sekä tiedottaa tai haukkua kaadolla.

Jäljet tehdään mikäli mahdollista riistarikkaaseen maastoon lumettomalle maalle ja siten, että tuomari koiraa häiritsemättä voi seurata sen työskentelyä. Jälkien välinen etäisyys on maastosta riippuen vähintään 100—200 m.

Reittien merkitsemisessä pyritään mahdollisuuksien mukaan piilomerkintään, mutta myös avomerkintä on hyväksyttävä mikäli se mm. maasto-olosuhteista johtuen on tarkoituksenmukaista.

Jäljen tekemiseen käytetään nautaa tai hirvieläimen verta. Jälki tehdään joko pullosta tiputtamalla tai vereen kastetulla sienellä.

Riistaeläimenä kaadolla käytetään vastatapettua tai tuoreena pakastettua nisäkäsriistaa tai kania.

Kokeisiin saavat osallistua SKL-FKK:n rekisteröimät rokotetut, tietävästi terveet metsästyskoirat, joilla on näyttelypalkinto. Alle 8 kk vanhalla koiralla tulee olla rodun ulko-omototuomarin lausunto siitä, että koira voi saada palkinnon näyttelyssä.

Kokeisiin eivät saa osallistua kiimaiset nartut. Jos kokeisiin ilmoitetun nartun kiima alkaa ilmoittautumisajan jälkeen, palautetaan osallistumismaksu.

Koetuomarin tai hänen perheenjäsenensä koira ei saa osallistua kokeisiin siinä luokassa, mitä hän itse arvostelee.

Kokeissa on kaksi luokkaa, avoin ja voittajaluokka. Avoimen ensimmäisen palkinnon saanut koira kilpailee sen jälkeen voittajaluokassa.

Koiraa voidaan koetella joko pelkkänä jäljestäjänä, kaadon tiedottajana tai kaadolla haukkujana. Koiran omistaja saa itse päättää minkälaisessa työssä koiraa koetellaan ja hänen on ilmoitettava se sitovasti jo ilmoittautumisen yhteydessä.

Jäljestämistyötä on pidettävä pääasiana, mutta koska tiedottaminen ja kaadolla haukkuminen ovat arvokkaita ominaisuuksia, on koiralle annettava niistä lisäpisteitä.

Koiraa kuljetetaan 6 m:n pituisessa taluttimessa koko matkan kun on kysymyksessä pelkkä jäljestäminen, mutta n. puolet matkasta, kun on kysymyksessä tiedottaminen tai kaadolla haukkuminen. Viimeksimainituissa tapauksissa koiran ohjaajan on jäätävä tuomarin osoittamaan paikkaan hiljaa odottamaan tiedottajan palaamista tai kaadolla haukkujan haukkunnan alkamista. Näissä tapauksissa tulee toisen tuomarin olla tarkkailijana kaadon läheisyydessä, jotta koiran käyttäytyminen kaadolla voidaan arvostella.

Jäljestäjän tultua kaadolle on koiralle annettava riittävästi liikkumistilaa, jotta sen käyttäytyminen kaadolla voidaan arvostella. Riistaeläimen noutaminen, osoittaminen, puolustaminen ja vartioiminen palkitaan, kun taas pelko alentaa suorituksen arvoa. Saaliin raatelemisen on kiellettyä, mutta monille koirille ominainen riistan ravistelemisen, kyniminen ja nuoleminen ovat sallittuja.

Ellei koiran mahdollista paukkupelkoa todistettavasti ole kokeiltu aikaisemmin, se tehdään kokeen yhteydessä ennen jäljestämistä laukaisemalla haulikko tai pistooli. Paukkupelkoa koiraa ei voida palkita.

Kukin koira kilpailee eri jäljellä. Arpa ratkaisee millä jäljellä ja missä järjestyksessä koirat kilpailevat.

Koiran poiketessa jäljeltä koiran ohjaajan on annettava koiran vapaasti työskennellä jäljen uudelleen löytämiseksi. Koira saa etsiä kadottamaansa jälkeä enintään 2—3 minuuttia. Jos koira poikkeaa jäljeltä osoittamatta halua palata takaisin sille ja tuomari toteaa,

ettei koira kohtuullisessa ajassa pysty ottamaan jälkeä uudelleen, katsotaan koiralla olevan hukana.

Avoin luokka

Jäljen pituus on 900—1 000 m.

Veren määrä on 1/3 l.

Jäljen ikä on vähintään 12 t.

Jäljessä tulee olla kaksi suorakulmaista mutkaa ja niiden yhteydessä haavoitetun riistan makuupaikat.

Jäljestämisaika on rodusta riippuen 30—45 minuuttia.

Ensimmäinen palkinto annetaan koiralle, joka on osoittanut erinomaista kykyä.

Toinen palkinto annetaan koiralle, joka on osoittanut hyvää kykyä.

Kolmas palkinto annetaan koiralle, joka on osoittanut tyydyttävää kykyä.

Koe keskeytetään kun tuomari toteaa, ettei koiralla ole enää edellytyksiä saada palkintoa tai koira on jo aikaisemmin ennen sattunutta hukkaa palautettu jäljelle kaksi kertaa.

Voittajaluokka

Jäljen pituus on maastosta riippuen 1 200—1 400 m.

Veren määrä on 1/3 l.

Jäljen ikä on vähintään 18 t.

Jäljessä tulee olla kolme suorakulmaista mutkaa ja kolme haavoitetun riistan makuupaikkaa.

Jälkeen tehdään "sivuhyppy" jättämällä verijälkeen n. 5 m:n katko. Katko tehdään jäljen suoralle osuudelle ja vähintään 350 m:n päähän jäljen päätepisteestä.

Jäljestämisaika on rodusta riippuen enintään 30—45 minuuttia. Sen jälkeen tuomarilla on oikeus harkintansa mukaan keskeyttää koe.

Ensimmäinen palkinto annetaan koiralle, joka on osoittanut erinomaista kykyä. Koiran on löydettävä mahdollisesti kadottamansa jälki täysin itsenäisesti.

Toinen palkinto annetaan koiralle, joka on osoittanut hyvää kykyä.

Kolmas palkinto annetaan koiralle, joka on osoittanut tyydyttävää kykyä.

Koe keskeytetään kun tuomari toteaa, ettei koiralla ole enää edellytyksiä saada palkintoa tai koira on jo aikaisemmin ennen sattunutta hukkaa palautettu jäljelle kaksi kertaa.

Arvostelu

Tuomarin on arvostelussaan otettava huomioon koiran koko koesuoritus.

Sekä avoimessa että voittajaluokassa käytetään laatu-arvostelua seuraavan pistetaulukon mukaan:

a) jäljestämishalukkuus	0—10
b) jäljestämisvarmuus	0—14
c) työskentelyn etenevyys	0—7
d) lähdön, kulmauksien, makuuksien ja katkon selvittämiskyky	0—6
e) käyttäytyminen kaadolla	0—4
f) tiedottaminen tai kaadolla haukkuminen	0—4
g) yleisvaikutelma	0—5
	yhTEENSÄ 0—50

Koiraa, joka on ilmoitettu tiedottajaksi tai kaadolla haukkujaksi ei voida arvostella pelkän jäljestäjän arvostelutapaa noudattaen.

Pistemäärät eri palkintosisojen saavuttamiseksi:

1. palkinto	40—50 p
2. "	30—39 p
3. "	20—29 p

Mikäli pistemäärä jossakin osa-arvostelussa on 0, ei koiraa voida palkita.

Kokeiden järjestämis- ja tuomariohjesäännöt täydentävät näitä sääntöjä ja niitä tulee tarkoin noudattaa.

METSÄSTYSKOIRIEN JÄLJESTÄMISKOKEIDEN TUOMARIOHJESÄÄNTÖ 1975

1. Yleistä:

Jäljestämiskokeen perusteella on koiralla mahdollisuus saavuttaa käyttövalion arvo. Tuomareiden tulee noudattaa sääntöjä ja tuomariohjetta. Käyttövalion arvo menettää merkityksensä, mikäli 1. palkinto annetaan liian löysin perustein. Tämän vuoksi on osa-arvostelujen parhaat pisteet annettava vain hyvistä suorituksista ja koko suorituksen oltava kokonaisuudessaan erittäin hyvä, jotta koiralle voitaisiin antaa 1. palkinto.

2. Tuomarikoulutus:

Metsästyskoirien jäljestämiskokeen tuomari on ylituomaria vastaava. Tuomarikoulutuksessa noudatetaan SKL-FKK:n ohjetta — Tuomariston koulutus, pätevänti ja käyttö.

Lisäksi tuomarikursseille osallistuville asetetaan seuraavat vaatimukset:

- Henkilö on osallistunut ao. kokeen järjestelytehtäviin vähintään 3 kertaa, joista ainakin kerran kokeiden ylitoimitsijana.
- Henkilöllä on oltava kerhonsa tai vastaavan kirjallinen suositus.
- On ollut jäsenenä vähintään 2 vuotta.
- Koe-arvosteltavana on oltava vähintään 4 palkittua koiraa.
- Kokelas on hylättävä, mikäli hänen antamansa palkinnot poikkeavat 2 tai useamman koiran osalta arvosteltavan tuomarin antamasta palkinnosta.
- SKL-FKK ja/tai rotujärjestöt määrittelevät ne ylituomarit, joilla on oikeus ottaa vastaan koe-arvosteluja ja toimia tuomarikurssien pitäjinä.

3. Tuomarin tehtävät

- 3.1. Tuomarin on koepaikalla tutustuttava koejärjestelyihin.
- 3.2. Varmistauduttava siitä, että koetoimikunta on tehtäviensä tasalla.

4. Alkupuhuttelu:

Kokeiden ylitoimitsijan, tai hänen määräämänsä henkilön suoritettua jälkien arvonnin, tulee ylituomarin suorittaa alkupuhuttelu, jossa selvitetään mm. seuraavat asiat:

- opastus lähtöpaikalla (suuntamerkillä asti)
- ohjaajan velvollisuus koko ajan pitää koira kytkettynä ja olla noin 6 m:n etäisyydellä koirista. Koiran harhautuessa jäljeltä on ohjaajan silloinkin seurattava koiraa 6 m päässä. Vain tuomarin luvalla saa irrottaa narusta.
- nopean koiran jarrutusmahdollisuudet
- kokeen keskeytys
  - + kolmannen hukan jälkeen
  - + liian hidas, puurtava, työskentely 30—45 min.
  - + ohjaajan keskeytysoikeus jne.
- menettely paluujäljellä
- ohjaajan toiminta kaadolla
- koiran innostaminen
- koiran ohjaaminen ja auttaminen sekä sen vaikutus arvosteluun

5. Paukkuarkuus:

Paukkuarkuus todetaan ennen koetta, ellei sitä ole aikaisemmin todistettavasti kehitetty. Toteamiseen käytetään haulikkoja tai vaihtoehtoisesti pistoolia (starttipistooli, ilmapistooli tai pienoispistooli, cal 22, eivät kelpaa).

5.1. Paukkuarkuuden kokeilu:

- Kokeilu suoritetaan koiran ollessa kytkettynä paikallaan ja ohjaajan ollessa siitä n. 10 m:n päässä

- Laukaus ammutaan n. 25 m:n etäisyydellä koirasta
- Paukkuarka koira käyttäytyy:
  - + yrittää paeta
  - + yrittää hakea turvaa omistajasta
- Arvostelussa on huomioitava, että:
  - + haku ja riistan etsiskely eivät ole paukkuarkuutta
  - + hätkähtäminen ja ihmettely eivät ole paukkuarkuutta

Paukkuarkuuden toteaminen suoritetaan välttämättä aiheuttamasta riistalle turhaa häiriötä. Kokeilun suorittamisessa on otettava huomioon myös ihmisistä, liikenteestä, kotieläimistä yms. johtuvat tekijät tai määräykset. Aina on huolehdittava, että ao. luvat ovat järjestyksessä.

6. Hukka

Koiran kadottaessa jäljen sallitaan sen etsiä sitä 2—3 min. Mikäli jäljestys ei jatku em. aikamäärän puitteissa, tuomari palauttakaan koiran jäljelle. **Hukaksi lasketaan aina tilanne, jolloin tuomarin on osoitettava koiralle jälki.**

Mikäli koira on eksynyt jäljestä eikä näytä palaavan takaisin, ei annettua aikamäärästä pidetä kiinni, vaan koira palautetaan jäljelle aikaisemmin ja koiralle tuomitaan hukka.

Lisäksi paluujäljen seuraaminen on tuomittava hukaksi, jos koira ei oma-aloitteisesti käänny takaisin paluujäljeltä 20—30 m kuljettuaan.

Mikäli koira toistuvasti kadottaa jäljen ja vaikkakin se löytää jäljen omatoimisesti, on se katsottava virheeksi, eikä maksimipisteitä voida antaa kohdasta b ja c. Pistevähennyksen suoritetaan tuomarin harkinnan mukaan.

7. Jäljestämisaika

Mikäli koiran eteneminen on hidasta ja tuomari toteaa, että niin hitaalla ja/tai epävarmalla työskentelyllä ei sääntöjen määrittelemän ajan (30—45 min.) puitteissa päästä perille, voi tuomari harkintansa mukaan keskeyttää kokeen.

8. Arvostelu

8.1. Yleistä

Koiran arvostelussa tulee noudattaa ehdotonta puolueettomuutta. Kokeen tapahtumat on rekisteröitävä sellaisina kuin tuomari itse on ne nähnyt. Koiralle tulee tehdä aina oikeutta. Mikäli ohjaaja tekee virheitä, jotka voidaan tulkita koiran ohjaukseksi, tulee koiran pisteitä alentaa. Mikäli tuomari huomaa, että koiraa aiotaan auttaa sääntöjen vastaisesti, on tästä heti huomautettava ohjaajalle. 1. palkintoa ei tule antaa suorituksesta, jota koira ei ole tehnyt itsenäisesti. Mikäli jälki selvästi todetaan lyhyemmäksi kuin sääntöjen minimipituus edellyttää, ei koiraa saa palkita 1. palkinnolla.

Palkintoa määrättäessä tulisi kiinnittää huomio koiran kokonaisuoritukseen ja työskentelyn virheettömyyteen. **Sanallisen arvostelun tulee aina vastata kokeesta annettua palkintoa.**

Koirakohtaisiin arvosteluihin (tekstiin) ei merkitä tapahtumien kellonaikoja. Koiran arvostelu tulee aina suorittaa rakentavassa hengessä.

Arvostelun voi muodostaa seuraavien asioiden pohjalta:

- arvosteltiin vetokoirana
- arvosteltiin kaadonhaukkujana jne.
- ajankäyttö
- lähti
- työskentelytapa (maa/ilma-vainuaminen)
- jäljestämishalukkuus
- jäljestämisvarmuus
- työskentelyn etenevyys
- kulmauksien, makauksien ja katkon selvitys
- käyttäytyminen kaadolla (raateliko koira jne.)
- yleisvaikutelma jälkikoitana

- palkinto ja pistemäärä
- riistahavainnot
- muut mahdolliset häiriöt ja tuomarin harkitsemat asiat

8.2. Jäljestämishalukkuus 0—10

Tällä arvostelukohteella todetaan koiran into verijälkeä kohtaan sekä halukkuus yleensä jäljestämiseen. Tuomarin tulee seurata myös ohjaajan työskentelyä:

- säilyttääkö koira halunsa seurata verijälkeä oma-aloitteisesti vai pitääkö ohjaajan jatkuvasti antaa kehotuksia
- liiallinen monisanainen innostaminen on kiellettyä ja katsottava koiran ohjaamiseksi.

Liian nopean koiran jarruttaminen on sallittua (ja välttämätöntä), koska koira ei voida muuten arvostella. Parhaimmillaan jäljestyshalukkuus on silloin, kun koira oma-aloitteisesti jäljestää kaipaamatta jatkuvaa kehotusta. Mieluiten sen tulisi loppua kohti parantua ja tehdä vaikutus, että koira työskentelee itsenäisen halukkaasti.

8.3. Jäljestämisvarmuus 0—14

Jäljestämisvarmuudella ymmärretään kaikkia niitä toimintoja ja tapoja, joilla koira säilyttää jäljen, tai siltä sivuun joutuessaan tietoisesti pyrkii sen löytämään ja löytää sen. Jälkivarmuus on selvää näyttöä siitä, että koira on jatkuvasti selvillä jäljestämistehtävästään.

Hyvä varmuus on todettavissa sillä, etteivät mitkään ulkoiset tekijät pysty järkyttämään koira jäljeltä.

Jälkivarmuus joutuu kovimmalle koetukselle silloin, kun riistä näyttäytyy jäljestämisen aikana ja/tai jäljen päällä on tuoreita riistan jälkiä. Tuomarin tulisi aina pyrkiä toteamaan nämä vaikeasti todettavat jälkivarmuuden näytöt.

Tietoisen jälkitarkasti hyvin etenevä koira osoittaa aina jälkivarmuutta. Epävarma ja selvästi hidas eteneminen, mikä usein johtaa harhailuun jäljen välittömässä tuntumassa, ei osoita jälkivarmuutta.

Jäljestämisvarmuus ei edellytä ehdotonta maavainuista työskentelyä. Esim. kova tuuli voi aiheuttaa koiran etenemistä jäljen sivussa. Arvostelussa tulee aina huomioida tuulen suunta.

8.4. Työskentelyn etenevyys 0—7

Etenevyys on parhaimmillaan, kun koira etenee tasaisesti, varmasti ja jälkitarkasti maastossa kuljetettavaa kävelyvauhtia.

Liian kovaa vauhtia on pidettävä virheenä.

Jatkuvien tarkistuslenkkien teko osoittaa epävarmuutta ja etenevyys kärsii.

Puurtavaa työskentelyä on pidettävä pahana virheenä. (Koira kiertää esim. jäljen päällä, palaten hieman taaksepäin ja sivulle, mutta ei pääse eteenpäin jäljestyksessä).

Puurtavaa työskentelyä käytävää koira ei palkita 1. palkinnolla, sillä se vaikeuttaa oleellisesti kohtien b, c (d) ja g arvosteluun. Koiran eteneminen "tipalta" voi myös häiritä etenevyyttä, mikäli eteneminen on häiritsevän hidasta, seisoskelevaa ja siihen voi vielä liittyä toistuva paluujäljen seuraaminen. Tällöinkin ei koira tule palkita 1. palkinnolla.

8.5. Lähdön, kulmauksien, makauksien ja katkon selvittämiskyky 0—6

Koiran ohjaajalle näytettävään selvästi ampumapaikka, samalla kuvataan haavoitutumistilanne.

Koira saadaan ohjata suuntamerkille saakka. Sen jälkeen koiran on itsenäisesti aloitettava jäljestys.

Mikäli koira ei lähde jäljelle, annettakoon sen yrittää enintään 5 min., jolloin koe voidaan keskeyttää.

Lähdön tulisi olla rauhallinen, halukas ja määrätietoinen.

HYVÄÄ JOULUA
JA
ONNELLISTA UUTTA
VUOTTA

toivovat
MOLLA
Early Morning av Komsalö

ja
Irma Koponen

Kulmauksissa ja makuilla tulee seurata koiran työskentelyn huolellisuutta. Hosuminen ja summittainen työskentely antaa heikot pisteet.
Mikäli tuomari ei ole riittävästi selvillä kulmauksista, makauksista ja katkoista, em. kohtien arvosteleminen vaikeutuu.

8.6. Käyttäytyminen kaadolla

Kaadolla tuomarin on todettava:

- onko koira raatelija
- osoittaako se kaadon
  - + nuuskimalla
  - + nuolemalla
  - + noutamalla
  - + puolustamalla
  - + tai muuten persoonallisesti

1. palkintoon vaaditaan, että

- koira menee oma-aloitteisesti kaadolle
- koira selvästi osoittaa kaadon

Käyttäytymisestä kaadolla annetaan 0, jos koira:

- ei löydä kaatoa
- menee tarkoituksellisesti ohi (pakoilee ja pelkää)
- raatelee

Kaadolla ohjaajan tulee pysytellä narun mitan päässä ja mennä koiran luo vasta tuomarin luvalla.

8.7. Tiedottaminen tai kaadolla haukkuminen 0—4

Jälkityöskentelyn tulee olla voittajaluokassa vähintään 800 m ja avoimessa luokassa 600 m. Jäljen loppuosalle tulee sisällyttää vähintään 1 mutka ja 1 makuus. Muuten arvostellaan kohdat a—d normaalisti.

8.8. Yleisvaikutelma 0—5

Yleisvaikutelmasta annetaan 1. palkinnon saavalle koiralle 4—5 pistettä.

2. palkinnon saavalle koiralle 2—3 pistettä.

3. palkinnon saavalle koiralle 1—2 pistettä.

Koepalkintoa määrittäessä tulee kiinnittää huomio koiran kokonaissuoritukseen.

1. palkintoa ei anneta koiralle mikäli:

- tuomari on ohjannut koiran jäljelle (hukka)
- ohjaaja auttaa koira sääntöjen vastaisesti
- jälki on liian lyhyt
- puurtava työskentely
- käyttäytymisestä kaadolla ei ole voitu antaa vähintään 3 pistettä.

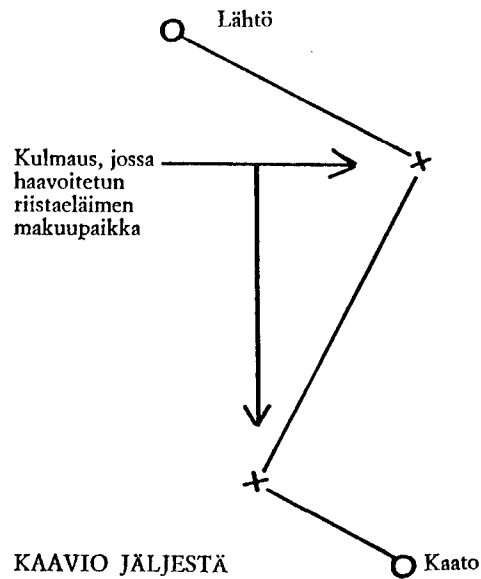
9. Tuomarikertomus

Kertomukseen tulee merkitä kokeessa käytetyt tuomarit ja heidän arvostelemiensa koirien numerot.

Kertomusta laadittaessa tulisi harkita oliko kokeessa jotakin erittäin hyvää tai huonoa. Ainakin seuraavia asioita tulisi käsitellä lyhyesti:

- ylitoimitsija
- tuomarikunta
- mahdolliset koearvostelijat, hyväksyttiinkö vai hylättiinkö
- maasto
- tuuli
- jälkien pituus ym.
- merkitseminen
- opastuksen taso
- kaato
- oliko maastossa riistaa

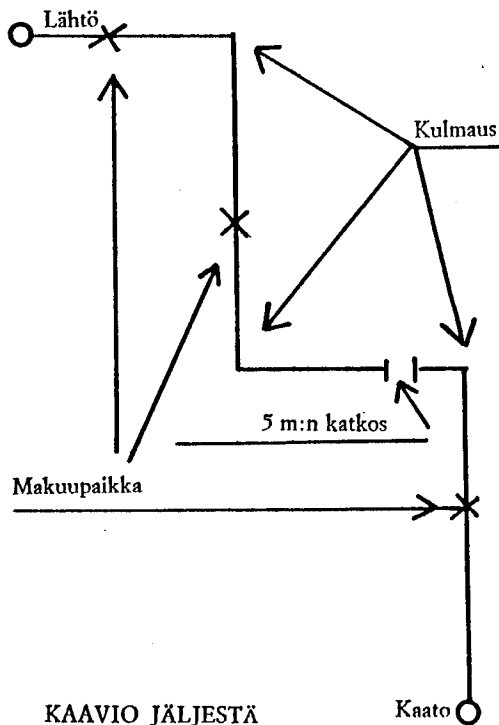
4.2. Avoimen luokan jälki

- jäljen pituus 900—1 000 m
- kaksi suorakulmaista mutkaa
- kaksi haavoitetun riistaeläimen makuupaikkaa kulmauksien yhteydessä (makuupaikalta poistetaan sammal n. 0,3 x 0,3 m² alueelta)
- verta 1/3 I
- jäljen ikä vähintään 12 h

KAAVIO JÄLJESTÄ

4.3. Voittajaluokan jälki

- jäljen pituus 1 200—1 400 m
- kolme suorakulmaista mutkaa
- kolme haavoitetun riistaeläimen makuupaikkaa jäljen suorilla osuuksilla (makuupaikalta poistetaan sammal n. 0,3 x 0,3 m² alueelta)
- 5 m:n veretön katkos (sieni ylhäällä) jäljen suoralla osuudella etäisyys kaadosta ≥ 350 m.
- verta 1/3 I
- jäljen ikä vähintään 18 h

KAAVIO JÄLJESTÄ

Hyvää

Joulua

**

God Jul

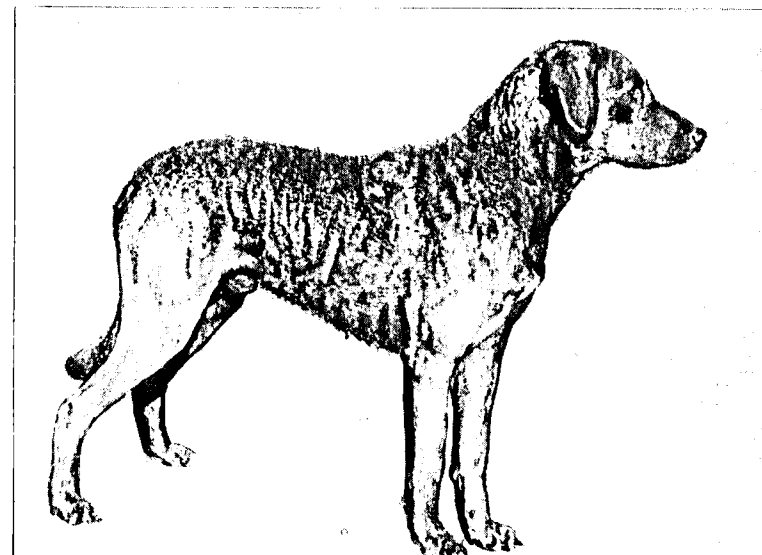
**

Merry

Christmas

Sharland Komsalö Cactus

* ROBIN *

Glad Jul
och
Gott Nytt
År

CH. CHUTNEY

& Gunne & Anita

PENTTI KUOPPAMÄKI

Koiramme - Våra Hundar

Jos sivullinen taputtaa toisen koiraa ja koiria puree niin kuka maksaa viulut?

□□□ Laki on olemassa sitä varten että kansalaiset tietäisivät mikä on kaikille sallittua ja mikä ei, jotta järjestys ja turvallisuus maassa säilyisi. Laki toisin sanoen määrää meille ne rajat joiden puitteissa meillä jokaisella on oikeus toimia kenenkään häiritsemättä niinkuin haluamme. Lainsäätäjät ei kuitenkaan ole kajonnut jokaiseen elämän yksityiskohtaan eikä sitä pystyisi tekemäänkään. Pal-

jon on jäänyt elämän yksityiskohdista, ihmisen tekemisistä ja tekemättä jättämisistä, hänen oman terveen harkintansa varaan. Eräs sellainen asia on kysymys siitä miten kaupunkilaisena on meneteltävä koiransa kanssa. Pääsäännönnä me tiedämme. Koiraa on julkisella paikalla kuljetettava aina kytkettynä elleivät viranomaiset ole kaupungin alueella osoittaneet sellaista paikkaa

koiran ulkoiluttamista varten missä koiraa juoksennella kytkemättäkin. Mutta jos sivullinen silittää toisen koiraa ja koiria puree, niin kuka maksaa viulut, siitä ei laki sano mitään. Eikä voi sanoakaan koska tämänluontoinen asia on juuri niitä jotka lainsäätäjät on jättänyt kunkin oman arvostelukyvyn varaan. Tuomioistuin puuuttuu asiaan vain siinä tapauksessa että se jota koiria on purrut

pitää koiran omistajaa syyllisenä koiran aiheuttamaan vahinkoon ja haastaa tämän oikeuteen vaatien tältä korvausta kärsimästään vahingosta.

Korkeimman oikeuden tämänluontoisissa asioissa antamia päätöksiä pidetään sitovina ennakkopäätöksinä joiden mukaan tämänluontoiset riidat on ratkaistava. Aitempana on muutama tällainen ennakkotapaus.

Eräässä KKO:n ratkaisemassa tapauksessa oli vieraisilla ollut henkilö hyväillyt isäntäväen lattialla makaavaa koiraa, josta vieras tiesi että se oli jo aikaisemmin osoittautunut ihmisille vaaralliseksi. Koiraa ei vieraan hyväily miellyttänyt vaan se puraisi tätä kasvoihin josta kasvojen pintahermoihin aiheutui niiden katkeaminen ja kasvoihin jäi pysyvät arvet ja särkyä kuukauden ajan. Koiran omistaja veloitettiin korvausta sovittelun suorittamaan vieraalleen korvausta kivusta ja särystä sekä rumentavista arvista. (KKO 1951 II 159).

Jos koiran omistaja olisi kieltänyt vierasta koskemasta koiraan tai kykenyt sen vieraan käynnin ajaksi olisi hän ilmeisestikin vapautunut korvausvelvollisuudesta.

Jos vahtikoira pidetään pihamaalla ei koiran omistaja vapaudu vastuusta pelkästään sillä että hän kiinnittää portilleen varoitustaulun "Varokaa vihaista koiraa". Tämä ilmenee eräistä Korkeimman oikeuden antamista päätöksistä.

Koiran pitää olla varoitustaulusta huolimatta niin hyvin kytkettynä ettei se pääse käymään luvallisissa asioissa pihamaalle saapuneen tulijan kimppuun. Esimerkki-tapauksessa koiran omistajalta vaadittiin

talon vahtimestarin koiria käynyt juhla- väen kimppuun talon pihamaalla kun talossa oli ilmatat ja koiria oli repinyt erään juhlavieraan housut. Asia meni oikeuteen ja koiran omistaja veloitettiin oikeuden päätöksellä korvaamaan juhlavieraalle täten aiheutunut vahinko.

Koiran aiheuttaman vahingon korvaa suurimmalta osalta vastuuvakuutus tai kotivakuutukseen sisältyvä vastuuvakuu- oikeudessa korvausta sen johdosta että vieraan henkilön tullessa taloon kytki- meen sidottu koiria oli pihamaalla repinyt hänen housunsa käyttökelpottomiksi. Kanne hylättiin tässä tapauksessa sillä pe- rusteella että koiria oli ollut pihamaalla siten kytkettynä ettei se olisi voinut repiä tulijan housuja jos tämä olisi tullut taloon yleisessä käytössä olevaa kulkutietä käyt- täen. — Tässä tapauksessa oli tulija saap- unut illan jo hämärtyessä taloon sellaista kulkutietä käyttäen jota vain talon oma väki vain silloin tällöin käytti. Eräs oi- keuden jäsenistä oli kuitenkin ollut asia- ta toista mieltä. Hän katsoi että koiran olisi pitänyt olla siten kytkettynä ettei se olisi päässyt puremaan tulijaa vaikka tämä saapui taloon takatietä koska koi- ran omistaja tiesi koiransa ihmisille vaaralliseksi. — Eri mieltä oli oikeuden jäsen perusteli kantaansa sillä että koska koiran omistaja tiesi vahtikoiraan vihai- seksi niin hänen olisi pitänyt kytkä se pihamaalla siten, että tulija vieras taloon pääovesta tai takatietä kyökin kautta jota harvemmin käytettiin, niin koiria ei pääse tulijan kimppuun hänen housujaan repi- mään. (KKO 1958 II 12).

Eräässä toisessa tapauksessa oli suerojen

tus, jos sellaisen ottamisesta on huoleh- ditto.

Eräässä tapauksessa, joka myös oli kul- kenut kaikkien oikeusasteiden lävitse ja päätyi Korkeimman oikeuden antamaan päätökseen, oli ravintolavieras kulkenut ravintolan kassahuoneen lävitse ravinto- lan käymälään. Ravintoloitsijan koiria oli ruokakupillaan kassahuoneessa paraillaan syömässä. Ravintolavieras pysähtyi koi- ran kohdalle ja kumartui silittämään koi- ra. Tästäpä ei koiria ollenkaan pitänyt vaan puraisi silittelijää käteen. Arvaten- kin koiria epäili että silittelijällä olikin asiaa hänen ruokakupilleen. Ravintola- vieras nosti oikeusjutun ravintoloitsijaa vastaan ja vaati korvausta koiran pure- man aiheuttamasta kivusta ja särystä. Koiran omistaja veloitettiin korvausta maksamaan, mutta tämän korvauksen suuruutta määrättäessä otti oikeus huo- mioon sen ettei talon ruokavieraalla oi- keastaan ollut mitään asiaa mennä vieras- ta koiraa silittämään. Toiselta puolen ei ravintolan kassahuone, jossa ravintolan asiakkaita runsaasti liikkui, myöskään ol- lut koiran ruokailupaikaksi paras mahdol- linen paikka.

Päädellytyksenä korvausvastuun synty- miselle voitaneen näin ollen pitää sitä että koiran omistaja tai haltija on laiminlyönyt noudattaa koiransa valvonnassa sitä huo- lollisuutta ja varovaisuutta joka on tar-peen jotta vahingon syntyminen voitaisiin saada estetyksi. Koiran pitämisestä syn- tyy velvollisuus huolehtia siitä ettei koiria ihmiselle tai omaisuudelle vahinkoa ai- heuta. □

Syvä Joulua

Ketu
ja
Koirat

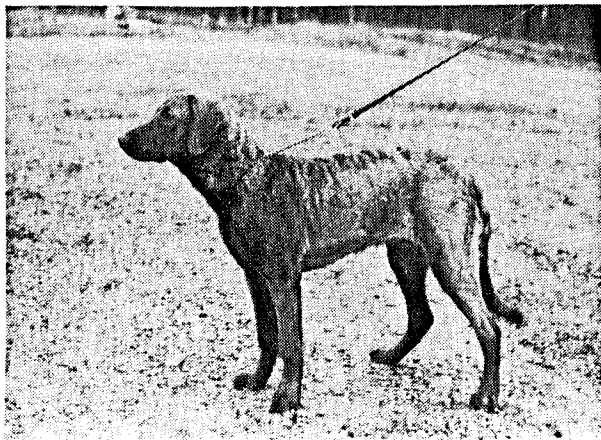
HYVÄÄ JOULUA
&
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA

PENNUILLE JA SUKULAISILLE
toivottaa

EKI

**Joulutervehdys sisaruksille
toivoo
Ella Evening Shades av Komsalö**

HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA

toivottavat

Mervi ja Rolle

& muu perhe

ENSIMMÄISTÄ KERTAA JÄLJILLÄ

Sunnuntaina 9.11 kerääntyi joukko chessie-omistajia koirineen Olariin harjoittelemaan jäljestämistä. Paikalla olivat Tapani, Marja-Liisa & Retu, Juhani, Carita & Robin, Irma & Molla, Susku & Ella, Pirjo, Jukka & Sandi, Jorma, Mervi & Rolle, Gunne & Frida sekä allekirjoittanut perheineen.

Tämän harjoituksen varsinaisena tarkoituksena oli auttaa tulevat Suomen jälkivalioiden alkuun. Ensin tutustuimme jäljestämisessä tarvittaviin välineisiin ja totesimme että niiden hankkiminen ei pitäisi tuottaa vaikeuksia kenellekään. Gunne kertoi lyhyesti jälkikokeiden säännöistä, sekä siitä miten kokeet käytännössä sujuvat. Tämän jälkeen siirryimme tuumasta toimeen ja vedimme lyhyen "näytös jäljen", jonka Frida hetkeä myöhemmin selvitti mallikelpoisesti. Sitten jokainen sai vuorollaan vetää omalle koiralleen jäljen. Hieman hämminkiä aiheutti ensin se, että kaikki eivät olleet huomanneet tuoda dummya tai namia laitettavaksi jäljen päähän. Ongelmaan löytyi kuitenkin ratkaisu kun Jusa "uhrasi" autostaan löytämänsä suklaapatukat ja Tapani kaivoi jostakin esille pussillisen koirille tarkoitettua namia.

Koirien ikä vaihteli kuudesta kuukaudesta kolmeen vuoteen ja kaikki olivat ensikertalaisia. Iloksemme saatoimme todeta että kaikki osoittivat mitä suurinta mielenkiintoa jäljestämistä kohtaan ja jokainen selvitti jälkensä hienosti.

Toivon että kaikilla tilaisuuteen osallistuneilla riittää innostusta jatkaa harjoituksia, sillä vaikka koirallanne onkin hyvät taipumukset tulee muistaa että vain harjoitus tekee mestarin.

Anita Soinjoki

Hauskaa Joulua

ja Onnellista

Uutta Vuotta.

'NAPO'

**DUCKY DRACULA AV KOMSALÖ
JA OMISTAJA AHTI RITOLA
TOIVOTTAVAT**

HYVÄÄ JOULUA ja ONNELLISTA UUTTAVUOTTA

toivottavat:

'Emma'
Kans & SF Mva
Vinnifrid av Komsalö
+
Jaana Liiro

'Linda'
Arnac Bay Biscuit
~ 2 x Rp 1
~ 1 x Cacib
~ 2 x sert
~ 2 x sa
+
Mervi Liiro

Kuinka koirasta tuli ihmisen paras ystävä

Koiramme - Våra hundar 2/79

TOR FORSLUND

□ Sen on täytynyt tapahtua aikaa ja kärsivällistyyttä vaativana, monivaiheisena prosessina - molempia osapuolia suunnattomasti rasittavana kokeilun summuna.

Kun etäinen Esi-isä, runsaat 10 000 vuotta sitten, istui vaatimattoman luolansa edessä kauriin lapaa korventaan, tietämättä, että sama toimenpide myöhemmin tunnettaisiin grillaamisena, vaistosi hän, että jotakin perin yllättävää oli pian alkamassa. Esi-isä tajusi, että nuotion valopiirin ulkopuolella liikkui joku. Korkea ruoho ja heikko valaistus estivät näkemästä hirviskelijää, mutta Esi-isän kahdeskymmeneskuudes vaisto viestitti erehtymättömällä varmuudella hiippailijan läheisyyden.

Sama tunne kutkutti Esi isää monen auringonkierron mentyä maalleen ja aina juuri silloin, kun metsästysseipään kärjessä tirsisi mehukas, iltapidaksi tarkoitettu fillee. Esi-isä oli luonnostaan tutkija. Tämä johtui siitä, että runsaat 10 000 vuotta sitten oli vielä niin paljon tutkimatonta.

Esi-isä kehitti mielessään syntyneitä ajatuksia yhden auringonkierron ajan, ennenkuin kurlautti kurkustaan Esi-äidille tarkoitettua äännejakson, jonka Esi-äiti ymmärsi käskyksi jättää huomenissa aamuaiseksi tarkoitettu lesepuro tekemättä. Esi-isän valtavat lihasvoimat tuntien Esi-äiti myöntyä mukisematta ja kurlautti

hyväksymisensä, vaikka mielessään moitiskelikin avopuolisensa käsittämätöntä poikkeamista näin äkkijyrkästi pitkäään noudatetusta menusta.

Kun aurinko seuraavan kiertonsa alussa valaisi vaatimattoman luolan edessä olevaa vähäistä aukiota, löysi se Esi-isän puuhasta, jonka se tavallisesti oli viimeisillä säteillään kierron lopussa todennut, eli Esi-isän korventamassa muhkeata riistan kimpaletta.

Ruohikon katveessa tarkkaili kaksi ruskeankellertävää silmää samaa Esi-isän puuhailua. Rosoinen kirsu nuuhki ympäristöä. - Uskaltaisikohan lähestyä tuota heikosti karvoittunutta apinaa, jonka nuotiosta levisi sietämättömän houkutteleva tuoksu, niin muikkea, että se moninkertaisti sisuksia kalvavan nälän. Kurkusta nouseva valittava ulvaudus sammui kiitään pursunneeseen kuolaan.

Esi-isä jatkoi kärsivällisesti korventamistaan pitkään yli senkin ajan, jonka lihanpalan kypsentäminen vaati. Hän vaistosi, että pian hänen vaivannäkönsä palkittaisiin. Korkeassa heinäkossa liikkaiti. Jotakin heikanväristä. Se lähestyi. Selän on... Esi-isä kurlautti tuskin kuuluvasti jotakin siihen tapaan, että 'tse tse' ja äänmähdysten, joka myöhemmin aikoina selväkielisinä tuli merkittävään 'koira'.

Alkukoira -- suokoon koko koirien jalo sukukunta anteeksi että sana on suoraan johdettu sanasta alkuihminen - luimisteli epäluuloisena aukion reunassa. Kuonon iho nousi ponnuille kellertävien hampaiden paljastuessa.

Heikosti karvoittunut apina jatkoi puuhaansa ja uskalsipa hetkeksi nousta nuotionsa äärestä ja kääntäjä selkäänsä matalana lähestyvälle alkukoiraalle. Tällainen ele rohkaisi huomattavan paljon

tulijaa. Alkukoira osasi arvostaa luottamusta...

Luottavainen suhde olisitkin kenties syntynyt nälän ja lievän uteliaisuuden pakottamana varsin pian, mutta sitten tapahtui jotakin perin valitettavaa, joka olisi ehkä siirtänyt kehityksen alkua vaikkapa peräti vuosituhsilla...

Juuri hetkellä, jolloin alkukoiran matala ryömiminen oli tuonut sen muuttaman kymmenen hännänmitan päähän uhkaavasta nuotion loimusta ja heikosti karvoittuneen apinan seipään päässä ojentamasta mehukkaasta sisäfilieestä, silloin ryntäsi vaatimattoman luolan kulkuaukosta vieläkin heikommin karvoittunut apina, joka lannevaatettaan huiskien falsettimomaisella äänellä kurluttaen manaili jotakin, jonka alkukoira herkällä vaistolaan käsitti merkittävänä, että 'huisk, huisk, tiehesi siitä senkin irvikuono.

Alkukoira oli naaraspuolinen. Se oli tottunut huolehtimaan kaikesta talouteen liittyvästä. Se yhdisti nytkin ojentetun lihanpalan niihin tuntemuksiin, jotka ajoivat sen joka päivä hankkimaan einettä itselleen, kahdelletoista näkkiintyneelle pesäonkalossa vinkuvalle jälkelläiselleen ja lisäksi vielä kaiken aikaa vierarissa luuhaavalle elämänkumppanilleen.

Alkukoiran rynnätessä pakosalle, sen viimeinen kuuloaistimus oli mahtava sarja kumeita kurlauksia. Hieman enemmän kuin vähän karvoittunut apina purki ilmoille närkästystään ratkaisevalla hetkellä tapahtuneen turmeluksen johdosta. Alkukoira ilmaisi oman pettymyksensä laajalti kantautuvana, surkeana ulvauduksena. Se tunsu katkeraa vihaa lannevaatettaan huiskivaa vieläkin vähemmän kuin heikosti karvoittunutta apinaa kohtaan.

Sen auringonkierron mentyä vietettiin vaatimattomassa luolassa melkein mykkäkoulun lukuvuoden aikajaisia. Sil-

loin tällöin kuului luolan pimennosta vain synkkää yksinkurlautusta, jonka merkitystä ei painomuste nykykielelle muunneta kestäisi.

Tämän valoisan jakson aikana se tapahtuisi. Esi-isiä oli näin päättänyt. Hän tiesi kokemuksesta, että kauriin taljaan pukeutuneena hänen onnistuisi käteä oma ominaishajunsa ja siten lisäämään luottamuksellisten suhteitten kehittymistä hänen itsensä ja alkukoiran välille. Varmuuden vuoksi oli Esi-äiti vielä teljetty vaatimattomaan luolaan, kulkuaukon tukkeeksi vieritetyn kivenjärkeen taakse.

Mutta toivottua tulosta ei vieläkään syntynyt. Alkukoira oli herennyt ylen varovaiseksi. Tilanteessa ei muutenkaan tapahtunut mainittavaa lieennytyä. Mykkäkoulu jatkui siitäkin huolimatta, vaikka Esi-äiti etsi vaatimattoman luolan

pimentoon kätkemässä puukulhon, jossa oli epämääräisen näköistä lientä. Liemen vaikutus Esi-isiin mielenkireyteen oli tavallisesti ollut verrattoman laukaiseva.

Esi-isiä kumosi kulhon sisällön kiitaansa, vaikka tiesi hyvin joutuvansa viettämään suurimman osan seuraavasta auringonkierrosta aukion laitamalla olevan maakuopan reunamalla tai ainakin sen välittömässä läheisyydessä ja menettä vän tällä tavoin lupaavasti alkaneen kehitystapahtuman ties miten pitkäksi aikaa. - Näin kävikin.

Mutta aika parantaa pahimmatkin vatsanvaivat. Tutkimusprojekti oli tuloksettona edennyt monen auringonkierron aikana niin pitkälle, että Esi-isiä, jo melkein toivonsa heittäneenä, päätti pukeutua vuohen taljaan. Tämä olikin koesarjan kannalta ratkaisevaa joskin se myös oli merkittävä uhraus ja todellista

tutkijan rohkeutta vaativa teko. - Tiedämmehän toki minkälainen vuohen ominaishaju on.

Esi-isiä toivoi, että vuohen talja muuttaisi koko asetelman sekä hänen omalta että myös alkukoiran kannalta aivan uudeksi rakennelmaksi. - Esi-isiä ei joutunut pettymään toiveissaan.

Maanitteluja kurnuttaan Esi-isiä ryömi nelinkontin vuohen kätöksä ja sen vaikuttavan ominaishajun ympäröimänä kohden, nyt jo näkkäkuoleman partaalla hoippuvaa alkukoira. Se oli joutunut tähän tilaan menetettyään käristetyn lihan synnyttämässä hurmiossa metsästysvaistonsa ja -taitonsa miltei kokonaan.

Runsaat 10 000 vuotta sitten aika ei vielä ollut rahaa, joten siinä he makasivat paahtavassa helteessä, hieman yli seipäänmitan päässä toisistaan - Esi-isiä ja alkukoira.

Hiljaisia, maanittelun kurlauksia äännehen Esi-isiä työssä äärettömän varovasti seipään kärjessä olevaa pihviä kohden edessä irvistelevää kitaa. Auringon kehä siirtyi siirtymistään monta korrenmittaa, eikä mitään näyttänyt tapahtuvan.

Mutta sitten. Vaatimattomasta luolasta alkoi kuulua äkäilevää kurlutusta. Pimeään suljettu Esi-äiti oli saavuttanut kesto- ja sietokykynsä rajan. Alkukoiran tajunnassa vilahti ikävä muistikuva vihastin viuhuvasta lannevaatteesta. Verestäviin silmiin ilmestyi epätoivoinen väike. Takajaloillaan ponnistaen alkukoira venytti itseään muutamien korrenmittan verran, ojensi vasemman etukäpälänsä, ulottui nipin napin pihviin, haroi sen kiitaansa ja pinteestä vapautuneen teräsjousen tavoin ponnahti pystyyn ja saman tien pakosalle.

Esi-isiä makasi mykistyneenä paikallaan osaamatta edes edelläkään pyrkiä vapaaksi vuohen taljastaan. Hän painoi otsansa ketoon, kurlautti kiitoksen tunteettomalle, mahtavalle voimalle, jonka läsnäolon vastikään tapahtuneessa hän tajusi tällä auringonkierron hetkenä, jolloin uusi lehti kehityshistoriassa oli avautunut.

Konkreettisemmin tunsi toisen 'mahtavan voiman' läsnäolon, saadesaan kipakan kepiniskun takamuksilleen. Esi-äiti oli ihailtavaa sinnikkyyttä ja kekseliäisyyttä osoittaen raivannut itsensä vapaaksi 'karanteenista' - onneksi kuitenkin niin myöhään, ettei alkanut kehitysjakso häiriintynyt, vaan ihminen oli alkanut luoda luottamuksellista suhdetta parhaaseen ystävänsä.

TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA

MEDELANDEN MEDELANDEN MEDELANDEN MEDELANDEN

KOULUTUKSET jatkuvat Olarissa sunnuntaisin klo. 11.00. Harjoittelemme jälki- ja tottelevaisuuskokeita varten. Tiedustelut 631828.

SKOLNINGARNA fortsätter i Olarsby om söndagar kl.11.00. Vi tränar för spår- och lyd-nadsprov. Förfr. 631828.

+++

KERHOILTA 25.1.1982 klo.19.00. Os. Tarkk'ampujankatu 5 C 18. keskustellaan ajankohtaisista asioista ja katsotaan filmiä.

KLUBBAFFON 25.1.1982 kl.19.00. Adr.Skarpskyttegatan 5 C 18. Vi diskuterar om aktuella saker och tittar på film.

+++

MATERIAALI seuraavaan CHESSIE lehteen tulee olla toimituksella 1.3.1982.

Allt MATERIAL för följande nummer av CHESSIE sändes red. senast 1.3.1982.

+++

KANSIKUVAT:

Etukansi esittää Viking Rosbäckia ja Biancaa. Takakansi esittää Birgitta Söderholmia ja Choppenia sekä ulkomuototuomari Eeva Rautalaa. Molemaat kuvat ovat Chessietreffeilta joita pidettiin viime elokuussa Hollolassa. Kuvat: Rosbäck.

+++

Seuraavien koirien lonkka ja/tai silmälausunnot puuttuvat edelleen:

Vuonna 1979 syntyneet:

Potomac av Komsalö, Susquehanna av Komsalö ja Vicomico av Komsalö. Muut ovat jo hoitaneet velvollisuutensa.

Ym. koirat tulisi tutkituttaa tämän vuoden loppuun mennessä kuten sovittu on.

Lisätietoja tarvittaessa: Gun Holmström puh. 90-631828.

**HYVÄÄ JOULUA JA
MENESTYKSELLISTÄ
UUTTA VUOTTA**

toivottaa

EAST OF EDEN AV KOMSALÖ
"HESSU"

SEKÄ OLAVI LAAKKO, OULU

